

Stole, men jeg skal jo ikke negte, at Folkethingets Flertal har en god Undskyldning for, hvad det har gjort i Aar, deri, at begge Bornholmns egne Repræsentanter i Folkethinget anbefalede Udvalgets Flertals Forslag om at negte dette Artiumskursus. Jeg er ligesom det ærede Medlem bange for, at Amt og By ikke ville se sig istand til at vedligeholde det, men se de sig istand dertil endnu for de to paafølgende Aar, skal det naturligtvis være min Bestræbelse at faae et Beløb bevilget i et senere Aar.

Naar et andet æret Medlem henvendte sig til mig i Anledning af min Erklæring i det høie Folkething, at jeg ikke agtede at udbetale de forøgede Forfatterhonorarer til d'Hr. Schandorph, Broxhøll og Thorjse, skal jeg hertil bemærke, at jeg er overbevist om, at da Finansloven er et Overslag over Statens Indtægter og Udgifter og intet Andet, vil ingen privat Mand ved Søgmaal kunne faae sig tildømt Noget ved at henvise til Bevillingen paa Finansloven; men dette være nu, som det være vil, saa er det i alt Fald sikkert, at jeg ikke kan være forpligtet til at udbetale en Forfatter et bestemt Honorar, som Folkethinget har ment, han skulde have, naar hans Navn slet ikke er nævnt paa Finansloven. Naar jeg i Tide har erklæret overfor det høie Thing, at jeg betragter den Bevilling, som er bleven given, som en Bemyndigelse for mig til at udbetale Pengene, men at jeg ikke anser det for rigtigt at gjøre det, saa bliver det Thingets egen Sag, om det imod Ministerens tydelige Erklæring alligevel vil bevilge Beløbet. Sige overfor den Minister, der iforveien har erklæret, at han ikke vil bruge Bevillingen, har denne ingen Betydning, og jeg beder det høie Thing være overbevist om, at jeg i alt Fald ikke har i Sinde at bruge den. Men den Betydning har den ganske vist, at en anden Minister i Løbet af Aaret kan komme til Stede, som kan komme til at bruge den, og jeg antager, at det er henset dertil, at det høie Folkething har mod min Protest opretholdt Bevillingen. Hermed tror jeg, at jeg har bevareret det ærede Medlems Forespørgsel til mig.

Svar: Det, den ærede Minister lægger Vægt paa, er, at de tre Forfatters Navne ikke staa anførte i selve Finansloven. Men jeg maa dog erindre den ærede Minister om, at der kan være Specifikationer af Konti, som kunne være lige saa bindende, som om de vare anførte i selve Finansloven, og jeg kan kun sige, at i de 11 Aar, jeg har været Statsrevisor, har jeg bestandig holdt paa, at Anmærkningerne til Finansloven, naar de

gjaldt Oplysning af en Konto, være bindende, og der er ingen Minister, der, naar der er kommen Forespørgsel, har afvejet derfra. Jeg kan derfor slet ikke indse Andet, end at naar der saaledes afgjort og bestemt er bleven voteret om en Udgift, om den end kun skulde sig under en bestemt Post i Finansloven, maa den alligevel være bindende.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Scavenius): Jeg maa gjøre det ærede Medlem opmærksom paa, at her er ikke Tale om Anmærkningerne. Anmærkningerne til Finansloven ere affattede af Regjeringen, og det er da ganske naturligt indenfor en vis Grændse, at Regjeringen er forpligtet til at holde sig til Anmærkningerne, idet jeg dog ogsaa her maa bemærke, at Forpligtelsen vistnok kun er politisk og ikke privatretlig. Her er der derimod Tale om en Ministeren af Folkethinget paatvingen Bevilling, og da kan jeg ikke indse, at Ministeren har nogen Forpligtelse til at bruge den, naar han i Tide har gjort vedkommende Thing opmærksom paa, at han ikke har saadant i Sinde. Jeg tror, at jeg atter hermed har bevareret det ærede Medlems Udtalelser til mig. Jeg kan ikke ret indse, hvorledes jeg skulde kunne blive tvungen ved et Søgmaal til at udbetale disse Penge. Derimod vil jeg indrømme det ærede Medlem, at et politisk Ansvar paatager man sig naturligvis altid saavel ved sine Handlinger som Minister som ved sine Ikke-Handlinger, men det er et helt andet Spørgsmaal og et Spørgsmaal, som ikke ligger for i Diebliffet, men først naar Statsrevisionens Betænkning over den vedkommende Finanslov kommer frem.

Svar: Den høitærede Minister lægger Vægt paa, at Anmærkningerne til Finansloven ere forfattede af Regjeringen, og at derimod disse Bevillinger ere vedtagne af Thinget. Jeg vil dog gjøre den høitærede Minister opmærksom paa, at dersom de Konti eller Udgifter, som indeholdes i Anmærkningerne til Finansloven, blive forandrede ved en Votering, maa de faae samme Betydning, som om de havde staaet i Anmærkningerne, saaledes som de kom fra Regjeringens Haand. (Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet: Forsaavidt vedkommende Minister er gaet ind derpaa, men ellers ikke!)

Da ikke Flere ønskede at udtale sig, sluttedes Forhandlingen.